

гр. Перник, 27 май, 2014 година

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на двадесет и първи май през две хиляди и четиринадесета година в състав:

Председател: Стефан Станчев

Членове: Слава Георгиева

Ивайло Иванов

при секретаря Т.М. и с участието на представител на Окръжна прокуратура – Перник - прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Станчев КНАХД № 349 по описа на съда за 2014 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Изпълнителният директор на ИАЛ е подал касационна жалба срещу решение № 90, постановено по нах дело № 1843/13 г. по описа на РС Перник. Касаторът е останал недоволен от това решение на въззивния съд, с което е отменено издаденото срещу Й.А.Г.***, за извършено административно нарушение по чл. 3, ал. 3, във вр. чл. 20, ал. 1, т. 1 от наредба № 28/08 на МЗ за устройството, реда и организацията на работата в аптеките НП № РД-И-185/13 г. В жалбата са посочени всички касационни основания, развити са подробни съображения за допуснати от РС нарушения при постановяване на обжалваното решение. Иска се отмяната му и постановяване на ново решение, с което да бъде потвърдено процесното НП.

Ответникът по касационната жалба в писмен отговор към нея оспорва основателността ѝ и поддържа становище, че решението на РС следва да се остави в сила.

Прокурорът от Окр. прокуратура предлага да се потвърди решението на РС.

Административният съд, на основание чл. 218 от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, след като обсъди посочените в жалбата пороци на решението и провери служебно валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон, прие следното:

Касаторът е субект на правото на оспорване и е упражнил правото си надлежно, в предвидените срокове, поради което жалбата е допустима.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Фактическите обстоятелства са установени, не е имало спор при провеждания пред въззивен съд съдебен контрол за тяхната достоверност и начина, по който са установени.

Спорни са правните изводи, формирали вътрешното убеждение на съда, при постановяване на решението.

За да отмени издаденото НП, въззивният съд е приел, че формулираното от АНО административно нарушение е в нарушение на изискванията на чл. 42, т. 4 и чл. 57, т. 5 от ЗАНН. Инвокираните правни норми от актосъставителя, а след това и от АНО не дават никаква представа какво точно е извършило административно наказваното лице, за да се приеме, че то не е упражнило контрол върху цялостната работа на аптеката. Няма конкретика в описаното в АУАН и НП, че не се води редовно дневник на изпълнените рецепти. От това не става ясно за какъв период не се води този дневник, на основание на какви резултати от проверката се е установило това, при положение, че в КП от 26.01.2013 в присъствието на служител на аптеката, а не нарушителя има еднозначна констатация „В хода на проверката бе установено, че не се води редовно дневник за изпълнените рецепти“. Към протокола са иззети ксерокопия от дневника, който се съхранява за това в аптеката. Същия се води по календарни дни, а при условията на чл. 44 от ЗАНН нарушителят е възразил, че след като не са предявени рецепти за изпълнение няма как да се оформя дневника за предполагащото и изисквано от АНО редовно водене на дневника.

В този смисъл, районен съд е развил задълбочено съображенията, че неяснотата на словесната част, описваща нарушението, както на АУАН, така и на НП не дава основание да се приеме, че има извършено административно нарушение.

Посочените обстоятелства, относно неизясняването на фактите и твърденията от страна на наказващият орган, както в АУАН, така и в НП, водят до необоснованост на НП. Освен, че следва да бъдат описани всички обстоятелства по извършването на нарушението, следва да бъдат наведени и доказателства в тяхна подкрепа. Т.е. налагането на наказание при неизяснени обстоятелства е незаконосъобразно, тъй като, за да бъде наложено такова, нарушението следва да е безспорно доказано. Безспорни доказателства в подкрепа на извършването на нарушението няма, а събраните такива не са достатъчни за доказване извършването на твърдяното нарушение.

Административно наказателна отговорност е недопустимо да се ангажира с НП въз основа на непредявено фактическо и юридическо обвинение, въз на предположения, на несигурни и колебливи изводи за наличието на признаците, очертаващи извършеното нарушение от обективна и субективна страна.

В тежест на административно наказващият орган е да докаже и подкрепи със съответните доказателства, твърденията и констатациите си, относно извършено административно нарушение. При неяснота относно обстоятелството, дали е извършено нарушението и при липсата на категорични доказателства за това, правилно и районният съд е отменил оспореното НП.

Нарушението следва да е установено по един несъмнен и безспорен начин. Като тежестта на доказване лежи именно върху административно наказващият орган и нарушителят не е длъжен да доказва, че е невинен. В чл. 57 от ЗАНН са дадени задължителните реквизити на едно наказателно постановление, които се явяват като гаранция за неговата законност и които са предпоставка, за да може НП да породи съответните материално - и процесуално - правни последици и да предизвика ефект на правораздавателен акт за налагане на административно нарушение. Без да са налице обаче такива в АУАН и НП и да се предполага какво е имал предвид при издаването му, административно - наказващият орган, както и да се налага наказание въз основа на неустановени по реда на чл. 52, ал. 4 от ЗАНН предположения е недопустимо.

Следва да се има предвид, че съществен елемент от състава на административното нарушение е вината. Тъй като административно наказваното лице, носи персонално отговорност, в съответствие със законовите изисквания е да се докаже, от страна на АНО, виновно ли е извършено нарушението от нарушителя. За да се приеме, че е налице административно нарушение, по смисъла на чл. 6 от ЗАНН, същото следва да е извършено виновно. В тази част, наказателното постановление е непълно – не е изследван въпроса за вината и формата ѝ изобщо, което дори да не е основание за отмяна на НП, отнесено към формалното вменяване на извършено нарушение е недостатък на НП. В този смисъл при издаването, както на АУАН, така и на НП, наказващият орган не се е съобразил с всички събрани и представени доказателства по преписката, за да формира убеждението си за предполагаемо виновно поведение у нарушителя.

Предвид факта, че вината е съществен елемент от състава на административното нарушение, то и липсата на субективният елемент - вина, води до несъставомерност на деянието.

Неоснователни са доводите, развити в касационната жалба относно несъответствието на изводите на съда с установената фактическа обстановка. От една страна при постановяване на решението си РС се е съобразил със събраните по делото доказателства и с представената от административно - наказващият орган преписка, като е съобразил изводите си със събраните по делото доказателства. В случая освен, че са налице съществени процесуални нарушения при издаването на НП, не са представени и доказателства във връзка със съставомерността на вмененото на ответника по касация

нарушение. За касационен състав е налице и несъобразяване от страна на АНО с разпоредбата на чл. 34, ал. 1, изр. второ, пр. първо от ЗАНН. Нарушението е открито на 26.01.2013 г., а АУАН е съставен на 03.06.2013 г. повече от три месеца след откриване на нарушението.

В този смисъл неоснователно е твърдението в касационната жалба относно правилността на НП и безспорното доказване на нарушението. Налагането на наказание за нарушение, което не е извършено и несъответствието на наложеното наказание с приетата фактическа обстановка и приетия за нарушен текст, който не отговаря на фактите и обстоятелствата, установени, както от наказващия орган, така и от съда, е незаконосъобразно. Налагането на наказание за неизвършено от нарушителя нарушение във всички случаи води до незаконосъобразно издадено НП и не би могло да се приеме, че това е порок, който може да бъде saniран в съдебното производство.

При това положение и с оглед горните съображения, касационен състав намира, че наказателното постановление е незаконосъобразно и като такова правилно е отменено от районния съд, поради което и решението му следва да бъде оставено в сила.

По тези съображения, касационен състав на Административен съд Перник

Р Е Ш Е Н И Е

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 90, постановено по нах дело № 1843/13 г. по описа на РС Перник.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: 1.

2.